

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 27 augusti 2014

682/2014

Lag

om ändring av markanvändnings- och bygglagen

Utfärdad i Helsingfors den 22 augusti 2014

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 182 § 1 mom., 190 § 4 mom. och 204 a §,
av dem 190 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1441/2006 och 204 a § sådan den lyder i lag 476/2004, samt
fogas till lagen ett nytt 13 a kap., till 183 § ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom. och till 190 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1441/2006, 1129/2008 och 1589/2009, ett nytt 4 mom., varvid det ändrade 4 mom. blir 5 mom. och det nuvarande 5 mom. blir 6 mom., som följer:

13 a kap.

Särskilda bestämmelser om dagvatten

103 a §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på hantering av regn- eller smältvatten (*dagvatten*) som ansamlas på markytan och på byggnadstak eller andra ytor i bebyggda områden.

Det som i detta kapitel föreskrivs om dagvatten gäller också dräneringsvatten.

103 b §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *dagvattenhantering* åtgärder för infil-

trering, fördröjning, avledande, avloppshantering och behandling av dagvatten,

2) *kommunens dagvattensystem* en helhet av områden och konstruktioner som är avsedda för dagvattenhantering, med undantag för vattentjänstverkets avloppsnät för dagvatten som avses i 17 a § i lagen om vattentjänster (119/2001), och

3) *verkningsområdet för kommunens dagvattensystem* ett område inom vilket fastigheterna betjänas av kommunens dagvattensystem.

103 c §

Allmänna mål för dagvattenhanteringen

Allmänna mål när det gäller dagvattenhantering är att

1) planmässigt utveckla dagvattenhanteringen särskilt i detaljplaneområden,

RP 218/2013
JsUB 6/2014
GrUU 11/2014
MiUU 7/2014
RSv 56/2014

2) infiltrera och fördröja dagvattnet på den plats där det ansamlas,

3) förebygga olägenheter och skador som dagvatten orsakar miljön och fastigheter, varvid hänsyn också tas till långsiktiga förändringar i klimatet, och

4) bidra till att dagvatten inte leds in i spillvattenavlopp.

103 d §

Tillsyn

Ett kollegialt organ som kommunen utser har tillsyn över att bestämmelserna i detta kapitel följs.

På överföring av organets behörighet tillämpas kommunallagen. Ärenden som gäller förvaltningstvång och rättelseyrkande får dock inte överföras till en tjänsteinnehavare för att avgöras.

103 e §

Dagvattenhantering på fastigheter

Ägaren till eller innehavaren av en fastighet ansvarar för hanteringen av fastighetens dagvatten.

103 f §

Bortledande av dagvatten från fastigheter

Ägaren till eller innehavaren av en fastighet ska leda in fastighetens dagvatten i kommunens dagvattensystem, om dagvattnet inte kan infiltreras på fastigheten eller om det inte leds in i ett vattentjänstverks avloppsnät för dagvatten som avses i 17 a § i lagen om vattentjänster.

En av kommunen utsedd myndighet kan på ansökan bevilja befrielse från skyldigheten enligt 1 mom. att leda in dagvattnet från fastigheten i kommunens dagvattensystem, om fastighetsägaren eller fastighetsinnehavaren ordnar dagvattenhanteringen på lämpligt sätt genom andra åtgärder.

103 g §

Gränspunkt mellan fastighetens dagvattensystem och kommunens dagvattensystem

En av kommunen utsedd myndighet ansvarar i fastighetens omedelbara närhet gräns-

punkter som behövs för att foga ihop fastighetens dagvattensystem med kommunens dagvattensystem och meddelar förelägganden om bortledandet av dagvatten.

103 h §

Fastighetens dagvattensystem

Fastighetsägaren eller fastighetsinnehavaren ansvarar fram till den gränspunkt som avses i 103 g § för fastighetens dagvattensystem samt för de anordningar och konstruktioner som hör till det. Systemet, anordningarna och konstruktionerna ska lämpa sig för ändamålet och upprätthålla sunda och säkra förhållanden.

Fastighetsägaren eller fastighetsinnehavaren ska genomföra dagvattenhanteringen på fastigheten så att den passar ihop med kommunens dagvattensystem.

Närmare bestämmelser om fastighetens dagvattensystem och om de tekniska och funktionella kraven på anordningar och konstruktioner som hör till det samt om byggande av fastighetens dagvattensystem får utfärdas genom förordning av miljöministeriet.

103 i §

Ordnande av dagvattenhanteringen i detaljplaneområden

Kommunen ansvarar för att ordna dagvattenhanteringen i detaljplaneområden. Kommunen kan åta sig att ordna dagvattenhanteringen också i andra områden.

Kommunen ska vid behov vidta åtgärder för att genomföra kommunens dagvattensystem och vattentjänstverks avloppsnät för dagvatten eller för att hantera dagvattnet på annat sätt.

103 j §

Föreskrifter om dagvattenhantering

Det av kommunen utsedda kollegiala organet får meddela sådana närmare föreskrifter om dagvattenhantering som gäller kommunen eller någon del av den.

När föreskrifterna bereds och utarbetas ska

det som i 15 § föreskrivs om beredning och utarbetande av byggnadsordningen iakttas.

Föreskrifterna kan gälla

1) dagvattnets kvantitet och kvalitet, infiltrering, fördröjning och kontroll av dagvattnet samt behandlingen av dagvatten på fastigheterna,

2) anslutningen av fastigheternas dagvattensystem till kommunens dagvattensystem, och

3) andra med dessa jämförbara omständigheter som hänför sig till dagvattenhantering.

Föreskrifterna tillämpas inte om något annat bestäms om saken i en generalplan med rättsverkningar eller i en detaljplan.

103 k §

Föreläggande att undanröja olägenhet som orsakas av dagvatten

Det av kommunen utsedda kollegiala organet får meddela en fastighetsägare eller fastighetsinnehavare ett föreläggande att undanröja en olägenhet som orsakas av dagvatten.

Om undanröjandet av en olägenhet som orsakas av dagvatten kräver regleringar som är gemensamma för flera fastigheter, kan det kollegiala kommunala organet på en fastighetsägars initiativ och efter att ha hört de andra fastighetsägarna eller fastighetsinnehavarna meddela föreläggande om bortledandet av dagvatten från fastigheten eller fastigheterna eller om andra åtgärder för dagvattenhantering. Vid samreglering för fastigheter iakttas 164 § 2—4 mom.

Bestämmelser om ändring av det naturliga vattenflödet finns i 165 §, och bestämmelser om dikning finns i 5 kap. i vattenlagen (587/2011).

103 l §

Dagvattenplan

Kommunen godkänner en dagvattenplan vid behov.

I planen anges efter behov infiltrationsområden, våtmarker, diken, avrinningsvägar, rör och pumpstationer samt övriga lösningar och konstruktioner för dagvattenhantering som ingår i kommunens dagvattensystem.

Dagvattenplanen ska utarbetas så att den tar hänsyn till detaljplanen, gatuplanen och planen för allmänna områden och fyller kraven på funktion, säkerhet och trivsel också vid ökade nederbörds mängder och ökade störtregn. Bestämmelserna i 62 § om växelverkan när planer bereds ska iakttas när dagvattenplanen utarbetas.

103 m §

Genomförande av kommunens dagvattensystem

Kommunen ska se till att kommunens dagvattensystem genomförs i överensstämmelse med de behov som föranleds av den markanvändning som anges i detaljplanen, om kostnaderna för genomförande av dagvattensystemet inte är oskäligen för kommunen eller för fastighetsägaren eller fastighetsinnehavaren.

103 n §

Avgift som kommunen tar ut för dagvattenhantering

Kommunen kan hos ägarna eller innehavarna av fastigheter inom verkningssområdet för kommunens dagvattensystem ta ut årlig avgift för att täcka de kostnader som dagvattensystemet medfört för kommunen. Kommunen ska anta en taxa som innefattar grunderna för beräkning av avgiften.

Grunderna för dagvattenavgiften utgörs av kommunens dagvattenhanteringslösningar och fastighetens läge inom verkningssområdet för kommunens dagvattensystem samt av kostnaderna för planeringen av systemet inom det område där fastigheten är belägen.

103 o §

Uttag av dagvattenavgift

Kommunen ska för betalning av den avgift som avses i 103 n § sända fastighetsägaren eller fastighetsinnehavaren en faktura som upptar avgiftsgrunden, anvisningar för framställande av anmärkning och den för faktureringen ansvariga kommunala myndighetens samt fakturerarens kontaktinformation.

Den avgift som avses i 1 mom. är direkt

utsökbar. Bestämmelser om indrivning av avgiften finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Fastighetsägaren eller fastighetsinnehavaren har rätt att inom 14 dagar från det att den faktura som avses i 1 mom. togs emot framställa anmärkning hos den myndighet som framgår av fakturan. Myndigheten ska fatta ett beslut med anledning av anmärkningen och sända en ny faktura till den avgiftsskyldige om avgiften ändras.

182 §

Vite och hot om tvångsutförande

Vidtar någon åtgärder som strider mot bestämmelser som ingår i denna lag eller som utfärdats eller meddelats med stöd av den eller försummar en skyldighet som baserar sig på dem, får kommunens byggnadstillsynsmyndighet, i ärenden enligt 13 a kap. det kollegiala organ som kommunen utsett eller Säkerhets- och kemikalieverket i egenskap av marknadstillsynsmyndighet genom sitt beslut ålägga den som tredskas att inom utsatt tid rätta till det som gjorts eller försummats.

183 §

Inspektionsrätt

I dagvattenärenden enligt 13 a kap. tillkommer de i 1 och 2 mom. avsedda befogenheterna det kollegiala organ som kommunen utsett.

Helsingfors den 22 augusti 2014

Republikens president

SAULI NIINISTÖ

Jord- och skogsbruksminister *Petteri Orpo*

190 §

Sökande av ändring i andra beslut av en myndighet

Det som bestäms i 3 mom. iakttas också i ärenden som gäller beslut som en av kommunal myndighet har fattat med stöd av 103 j, 103 k och 103 l §.

I beslut av förvaltningsdomstolen som gäller bygglov, gatuplan eller dagvattenplan får ändring inte sökas genom besvär till den del ärendet har avgjorts i en lagakraftvunnen detaljplan.

204 a §

Utförande av arbeten som orsakas av planläggning, tomtindelning och dagvattenplan

Ägare till och innehavare av tomter eller andra fastigheter är skyldiga att tillåta att arbeten som orsakas av planläggning, tomtindelning eller en dagvattenplan utförs på deras område. Märken som placerats ut vid förrättningen får inte utan tillstånd avlägsnas, flyttas eller skadas. Om inte märkena avses bli utplacerade endast för en kortare tid, ska de i möjligaste mån placeras på en byggnad eller ett stängsel eller på marken så att de inte medför olägenhet för det normala nyttjandet av fastigheten och inte heller förfular miljön på ett sätt som kan undvikas.

Denna lag träder i kraft den 1 september 2014.